

Korkuya Yer Yok

By Dr. Terry Louis Schultz

Kötü Ruhlar Hakkında Kişisel Çalışma Kitabı.

Multi-Language Publications

Bringing the Word to the World

The original text is copyright © 2006 by Terry Schultz.
Permission must be secured from the publisher to use or
reproduce any part of this book, except for brief quotations in
critical reviews or articles.

Original material adapted by Multi-Language Publications of
the Board for World Missions of the Wisconsin Evangelical
Lutheran Synod.

Copyright © 2014
Turkish edition Copyright © 2016
MLP Catalog Number: 38-5394

All color and black and white images are the work of Terry L.
Schultz.

All Scripture is taken from the Holy Bible, New Testament
International Reader's Version ® NIV® Copyright © 1995,
1996, 1998 by Biblia Inc. ™. Used by permission. All rights
reserved worldwide.

Level 1, Book 28

İçindekiler

Başlangıç.....	1
Bölüm 1: Kaktun mu?.....	3
Bölüm 2: O bu şeyler hakkında her şeyi biliyor.....	11
Bölüm 3: Mesih İsa, şeytan ve siz.....	27
Bölüm 4: Rab onu elinde tutuyor.....	35
Bölüm 5: GERÇEK #1: İsa Mesih daima sizinledir: ASLA yalnız değilsiniz	41
Bölüm 6: GERÇEK #2: İsa daima seninle olduğu için ASLA korkmayacaksın	49
Bölüm 7: Tanrı korkularınızı silmek için unutulamaz örnekler kullanır	53
Bölüm 8: GERÇEK #3: ASLA Tanrı'nın çocuğu olduğunu unutma.....	59
Bölüm 9: Etrafımda dolaşıp beni korkutmaya çalışan kötü ruhlar ile karşılaşsam ne yapmalıyım?.....	67

Başlangıç

Bu kitap cinlerin (kötü ruhların) gerçekten var olduğunu anlamanıza yardım edecektir. Böylece Mesih İsa'yı, cinlerden sizi koruyan ve onlara karşı sizi savunan yönü ile göreceksiniz. Ve bu konuda korkmanıza gerek olmadığını öğreneceksiniz.

Tanrı kendiniz hakkında ve İsa Mesih'e ne kadar ihtiyacınız olduğu hakkında öğrenmeniz için size yardım etsin. Tanrı günahlı olduğunuzu biliyor fakat O sizi yine de sevmek için bir yol bulmuştur.

Bölüm 1

Koktun mu?

Eğer bir kimse sizi özgür kılacak ise, sizden daha üstün biri olmalıdır.

Pablo gözleri faltaşı gibi açılmış bir halde “*Korkuyor musun?*” diye büyük kızkardeşine sordu.

Paloma belli etmeye çalışmasa da “*birazcık*” diyerek kabul etti.

Pablo “*Kötü ruhların bu etrafta olduğunu düşünüyor musun?*” diye sekiz yaşından beri sormaya devam etmişti.

Kızkardeşi etrafta olmadıklarını umut ederek “*bilmiyorum, belki*” gibi cevaplar verirdi.

Neredeyse akşam olmak üzereydi, on iki yaşındaki Paloma, ağaç kütüğünden yapılmış olan kanoda sakin nehir üzerinde ustalıklı kürek çekerek ilerliyordu. Akşam yemeği için balık tutmak, beklediğinden daha uzun sürmüştü. Rüzgâr artarak güçleniyordu. Bulutlar ayın etrafını sarmıştı, bu da gökyüzünü normalden daha karanlık yapıyordu. Pablo an itibariyle daha fazla korktuğunu hissediyordu. Paloma da endişelenmeye başlamıştı.

Pablo ileride korkutucu bir şekil görmüştü. “*Zannederim bir şey görüyorum*” dedi ve aniden görüntü kayıp oldu. “*O kötü bir ruh değil miydi?*” diye sordu. Sesi titriyordu.

Paloma kendisini cesur hissetmese de cesur bir ses tonuyla “*Bilmiyorum, kesin bir şey diyemem*” diye cevap verdi. Bu iki çocuk kasabadan hali uzaktaydı.

Pablo yüksek sesli fısıldayarak “*Büyükbabanın ormandaki kötü ruhlar hakkında anlattığı hikâyeleri hatırlıyor musun?*” diye sordu.

Pablo Paloma'nın cevap vermesini beklemeden o hikâyeden bildiklerini sıralamaya başladı.

“Hatırla, büyükbabanın ormanda yaşayan kötü ruhlar hakkında bize ne söylediğini: kötü ruhların yılanlarda, balıklarda, kuşlarda olduğunu söylememiş miydi? Kötü ruhların büyük ağaçlarda yaşadığını söylememiş miydi? Geceleyin büyük bir ağaç altından geçerken kötü ruhlar sizi kapabilir ve yukarı çekebilir ve havada bir şeyin içine sizi çekebilir dememiş miydi? Bu durumda sizden bir daha haber alınamazdı, asla bulunamazdınız...”

“*Böyle konuşmayı kes*” dedi kızkardeşi. “*Sen sadece kendini daha da korkutacaksın.*” Ancak büyükbabanın sözlerini hatırladığı üzere, Pablo’nun sözleri Paloma’yı da daha fazla korkutmaktaydı. Böylece kürek çekmeye odaklandı.

Aniden Pablo çığlık atarak “*Bak, orada, ileride! Suda bir ruh!*”

Paloma Pablo’nun işaret ettiği yöne bakarak “*Nerede?*” diye bağırdı.

“*Orada, sudaki üç dalın orada!*”

Onu gördüğü anda nefes nefeseydi, bir çeşit hayalet gibi görünüyordu. Ve yavaş bir şekilde dalların üzerinden onlara doğru geliyordu. Paloma kürekleri akıntıya karşı çekerek kanoyu ileri gitmektense durdurmaya çalışıyordu. Fakat buna rağmen az da olsa ilerliyordu.

Hayalet incecik olmuştu. İnce, şeytani gözler şimdi onlara doğru bakmaktaydı. Paloma halen durmayı başaramamıştı ve kano gittikçe yaklaşıyordu. Garip, kemikten parmaklar onlara doğru uzanmaya başladı. Pablo dehşet içinde gözlerini kapadı, başını arkaya çevirip korku dolu bir çığlık attı.

Paloma “*Hey, bekle!*” diye bağırdı. “*Pablo bak! Bu hayalet değil, bak!*” Paloma’nın kahkaha patlaması ormanda yankılandı. Pablo yavaşça gözlerini aralamaya başladı. Paloma “*Bak!*” dedi. O şey dallara takılmış olan eski bir plastik poşetti. “*O hayalet değil! Bak.*”

Pablo başıyla onayladı. O şeyi görebiliyordu. Paloma gülerekten “*Uzan, dokun*” dedi. “*Tamamdır, bir plastik parçası!*” Pablo yine de o şeye dokunmak istemedi. Yolun üzerinden o şeyi iterekten küreklere asıldığında gülümsüyordu.

Bir dakika kadar sessizlik dolunca Pablo *“Hava karardıktan sonra burada olmayı sevmiyorum; garip şeyler görünüyor, fakat kötü ruhlar için ne diyorsun?”* diye konuştu.

“Hayır, olamaz” diye düşündü Paloma, kardeşi tekrar başlıyordu. Ne diyebilirdi ki? Kardeşinin kötü ruhlardan daha az korkması için ne yapabilirdi ki? Gerçek şuydu ki, Paloma da sıklıkla kötü ruhlardan korkuyordu!

Aniden aklına harika bir fikir geldi: *“Ne yapmamız gerektiğini biliyorum, köye varınca Tío Miguel’i görmeye gidelim!”*

Pablo bu fikri beğendi, *“Tío Miguel’e soralım, bu şeyler hakkında her şeyi bilir”* diye onayladı.

Karanlığa rağmen Paloma köye doğru kürek çekmekteydi. İki çocuk kanodan çıktı, nehir bölgesinde gizlenmiş gibi duran köye doğru yürümeye başladılar.

Paloma bir nefeste *“Selam anne, balıklar burada! Tío Miguel’i okul binasından ayrılmadan önce görmek zorundayız”* diye söyleyiverdi.

Annesi gülümseyerek başıyla onayladı ve balıkları pişirmek için götürdü. “*Sizi beklerken ben ve babanız için biraz pişireceğim*” derken, çocuklar kaybolmuştu bile.

Onlar okula doğru yönelirken Paloma Pablo’ya “*Tío Miguel’i bu saatte ne yaparken bulacağımızı biliyorum*” dedi.

Pablo gülümseyerek “*Elbette, yarın sabahki İncil öyküsü için tahtaya çizimler yapıyordur.*”

Tío Miguel’i köydeki herkes severdi. Tanrı onu pek çok yetenekle bereketlemişti. Hem köyün ruhsal lideri hem de okulun öğretmeniydi. Yıllar önce köyden uzakta olan bir İncil okuluna gitmişti. Köydeki herkes Tío Miguel hakkında iki şeyi kesin bilirdi: birincisi o harika bir öğretmendi. Daima Kurtarıcı İsa hakkında konuşurdu. Tek ve gerçek iman hakkında harika bir anlayışa sahipti. Çünkü İncil’in ne öğrettiğini iyi anlıyordu. İkincisi Tío Miguel öğrettiği İncil öykülerini dev tahtaya çizmekle ünlüydü. Fakat sadece büyük çizimler yapmakla kalmaz, onun önünde dramatik olarak canlandırmalar da yapardı. O anlattığı İncil öyküsündeki kişi gibi konuşarak

canlandırmalar yapardı. Bunu görmek oldukça müthiş bir deneyimdi.